

Шуменска

поща

ЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕННОСТЪ
УРЕЖДА КОМИТЕТЪ

Директоръ: ДИМ. РАДЕВЪ

Редакция и администрация

„Царъ Борисъ“, тел. 140

ИЗЛИЗА:
СРЪДА И СЪБОТА

ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ

ОБЯВЛЕНИЯ:

ТЪРГОВСКИ И ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. КВ. СМ.

ОДАЧЪТЪ

Винаги е било така въ тря свѣтъ: едни сж водачи, а други сж водени. Естественото ни преклонение предъ силата, умъ, предъ онова, което е нашъ идеалъ—ни кара да се инйваме инстинктивно предъ оня, който олицетворява настремежъ къмъ доброто, или красивото въ живота... Числѣшки, благороденъ стремежъ! Единъ се прекланя предъ който е олицетворение на физическата сила, а другъ—въ духовнитѣ сили на нѣкой гений. Силата на Крали Мартака случайно е издигната до мощенъ култъ. Ивайло народенъ герой въ едно време, когато народътъ търси оного да се опре, търси личността, която да олицетвори днитѣ стремежи. Така сж се обкржили съ ореолъ и елмъ Телъ и Жана д'Аркъ. Религиознитѣ борби пкъ иналото сж освѣтили образитѣ на духовни лица—водачи, то сж: попъ Богомилъ, св. Иванъ Рилски, Патриархъ мий... Календарътъ е пъленъ съ имената на светци—герои, чвани за вѣрата, станали водачи, дори следъ смъртъта си то примѣратъ имъ е въодушевявалъ маситѣ и е извикнови последователи—борци. Последниятъ български царъ паданието ни подъ турското робство—царъ Иванъ Шиш—именно като последенъ царъ дълго нази обаянието си въ народнитѣ маси. Природно е, значи, по-слабиятъ да се опора въ нѣщо по-горно отъ него, дори въ нѣкой неа сила.

Водачи е имало и винаги ще има. Водачи има и днесъ. твено е, дори когато нѣма подходящи лица за водачи—сздадемъ такива. Христосъ е водачъ презъ вѣковетѣ. въ водачи умиратъ ведно съ слизането имъ отъ властъ, въмитѣ пазятъ обаяние срѣдъ народа съ вѣкове. Ето защо временитѣ водачи най-добре може да сжди историята. съ уде пречисти нашитѣ изкуствени импулси, предизвикана отъ с, съ сие, жажда за угодничествъ и др. за да остане истинското чувство, което е ржководило маситѣ. Каквъ трѣбва да бжде днешниятъ водачъ? Защо нѣма-тесъ у насъ водачи, каквито иматъ другитѣ държави? интересни въпроси...

Водачътъ предъ всичко трѣбва да бжде носителъ на въ спонталенъ идеалъ, който да обединява маситѣ, не-имъ отъ разбиранията имъ. Той трѣбва да е носителъ на а, добро, справедливостъ и любовъ. Кой има у себе си ъ да възгласи тия еобродетели у себе си и да намѣри ржженици, за да ги осжщесгва? Нашата малка страна мо-тълъ си да побере такава велика личностъ? Не е ли вѣрно това, въмитѣ рибѣ живѣятъ въ голѣми води? Нашата „демок-ностъ“ въ това отношение се е изродила, защото мжчно на нѣкой глава да се издигне надъ другитѣ. Не напомнимъ ва наше отнасиене къмъ достойнитѣ люде на страната въ сж приказката за оня турски султанъ, който искалъ вси-кигѣ данници да сж равни: той ги събиралъ въ една зала и а глава е стѣрчала надъ главитѣ на околнитѣ—заповѣд-е да я отсичатъ... Това чисто ориенталско отношение въ достойнитѣ, за жалостъ, е присжщо доста и намъ. То рли възвоява на достойнитѣ синове на нашето отечество да въ ония мѣста, които трѣбва да заематъ, за да поведатъ а къмъ по-свѣтли бжднини. Причината за това, безспорно е търсимъ въ многовѣковното робство.

Всѣки народъ търси днесъ своитѣ достойни синове: въ-пели на: умъ, любовъ и вяля. Тия водачи трѣбва да бж-най-честнитѣ най-неопетненитѣ, най-достойнитѣ. За сжжа-нашата партийна действителностъ често пжти опетнява итѣ, преди тѣ да поведатъ... Духовнитѣ ни водачи трѣбва сжщо така да преодоляватъ да затруднения, до като намѣрятъ просторъ за проявява-динъ Ботевъ — еманация на българския расовъ гений — време следъ смъртъта си не намѣри достойно призна-Българскитѣ писатели тѣнатъ въ ницета. Само у тѣхъ въ причинитѣ, или и въ нашето общество, което обича е равнилото на турския султанъ, отколкото признанието уховната сила?

Водачи и водени—въченъ кржговратъ на историята. Ло-одачи и добри водачи. Последниятъ въпросъ налага единъ въ критерий. А тоя критерий нека бжде не само гласътъ въ рдцето, а и гласътъ на разума, който не ще позволи нитѣ да се оставятъ на водача дотолкова, че да бждатъ чени въ... пропастьта.

Нека имаме упование въ добритѣ водачи—за да видимъ въ тѣ дни въ нашата страна.

Симеонъ Мариновъ

Сурова зима

Казва народътъ, че когато имало много лешници, зимата бивала студена и тежка. И не цѣлшъ ли тази година лешни-цитѣ бѣха въ незапомнено изо-билие. Но и зимата бѣше из-ключителна — съ отличителни белези, които се срѣщатъ ед-нѣжъ въ сто години. Дали, за да оправдае народната поговор-ка или, за да накаже хората за тѣхното безумие, но наистина зимата бѣ сурова: четири месе-ци непрекъснатъ студъ, постоя-нни валежи на снѣгове, никак-ва почивка и възвръщане на топланата, изключителни студо-ве далечъ подъ нулата, просто, леденъ периодъ въ малкъ масцабъ!

Какъ я преживѣха сиромаси-тѣ, които нѣмаха достатъчно нито храна, нито дрехи, нито топливо? Какъ я понесоха хо-рата въ окопитѣ, които злата сждба или човѣшката лудостъ изпрати по фронтоветѣ? Тѣ си знаятъ. Нѣкога преживѣлитѣ ще описватъ своитѣ страдания, а сантиментални жени и младе-жѣ ще се вълнуватъ отъ чете-нието на тия описания. Но днесъ? Днесъ е време сурово. Ние не сме хора на сантиментал-ностигѣ и съвсемъ не е наша работа да мислимъ за стра-дащитѣ.

Ние всички сме голѣми стра-

тези и политици. Ние мислимъ съ масцаба на земното кълбо. За насъ държавитѣ сж географ-ски петна по картитѣ, които ставатъ по-голѣми или по-малки, изчезватъ или се появяватъ съ разни цѣтве, а не сборъ отъ живи хора, които гинатъ и об-ливатъ съ кръвъ земята.

Сурова зима, сурова зима! Всички се възмутихме отъ ней-нитѣ студове и продължител-ностъ, но какво иде, когато зи-мата ще си отиде? Дали топло-то лѣто нѣма да бжде по-ужасно съ своитѣ благоприятни условия за водене на кръвопро-литни сражения и войни? И дали презъ него хората нѣма да се молятъ по цѣлото земно кълбо, да дойде нова, по-лута, по-страшна зима, за да спрѣ за малко ужаситѣ, които лѣтото може да ни донесе? Не зная, но народътъ казва: „ела зло, че безъ тебе е по-зло“. Дали не ще се оправдае и тая народна мждростъ?

Съ свити сърдца те чакатъ хората, жадувано лѣто! Всички трѣпнатъ отъ неизвестността, която носишъ. Но ако донесешъ на измченото човѣчество миръ, идната зима ще бжде топла и радостна, въпрѣки нейнитѣ снѣ-гове и студове.

Ал. М. Герасковъ

Главно условие

Да напишешъ нѣщо не е го-лѣма работа. Най-сетне то е до култура и налична способностъ да се изразявашъ. Човѣкъ мо-же за много нѣща да пише, но разбира се не всички тия нѣща сж му еднакво близки, еднакво сжжни, еднакво важни. Нѣкой го вълнуватъ силно — тѣ сж идеалитѣ му, мечтитѣ му. За други говори и пише по задѣл-жение—тѣ не го интересуватъ, безразлични сж му.

И ето винаги се познава кое нѣщо е написано съ жаръ, съ чувство и съ желание. Само то може да затроне, да увлече и да предизвика желаното дей-ствие или ефектъ. Другото е вяло и безцѣтно — мъртво. То е само баластъ, излишна рабо-та, тежоба, гнетъ. То е рожба на личенъ интересъ, на жела-ние за успѣхъ, на стремежъ да се създаде кариера, на неискре-ностъ, на смѣтка. А смѣтка и обществена служба сж две да-лечни нѣща. Тѣ сж като блю-дата на чувствителна везна — надтежи едното отъ тѣхъ, дру-гото пада съвсемъ ниско.

Въ нашия печатъ често се срещатъ такива работи. За него обичатъ да изричатъ много по-хвали при тържествени случаи, и тогава тоя му недѣгъ се при-крива. А той трѣбва да се из-тъкне и при първа възможностъ премахне. Цомъ като самокри-тиката на авторитѣ не е доста-тъчна за да ги възспира (соб-ствено тѣ и да сжществува е безъ значение поради главната причина — да се получи нѣщо),

тогава наложителна е една по голѣма самостоятелностъ отъ страна на редакторитѣ, едно по силно чувство за общественъ дългъ и отговорностъ. Написано така всичко това е въ сжщ-ностъ едно невъзможно нѣщо — свободата и самостоятелността на редакторитѣ е често пжти празна приказка.

Главното условие за всѣка работа е искреностъта, честно-стъта въ мислитѣ и дѣлата. Да-ли това нѣщо ще бжде схва-нато по скоро или не — отъ това зависи и нашия напредѣкъ, културно възмжжаване и обще-ственъ успѣхъ.

Д-ръ Нв. Ченчевъ.

КАКЪ Е ОТКРИТЬ ПЕТРОЛЪТЪ

Преди 120 години, когато хо-рата не сж знаели още за пол-зата отъ нафта, за чиито нахо-дища днесъ толкова много се борятъ, е билъ откритъ съв-семъ случайно петролътъ. Ето какъ станало това.

Въ своя чифликъ въ Охайо, нѣкой се Торненъ, започналъ да копасъ кладенецъ. Отъ земята е потекла една тъмна и миризли-ва течностъ, която той не е знаелъ какво да прави. Даже се разсърдилъ, че не може да от-крие сладка вода за своя чиф-ликъ. Нѣкой отъ работницитѣ

Подъ нашия погледъ

Гласътъ на народа преди всичко.

Никога Н. В. Царя не е из-пушалъ случая да апелира къмъ българскитѣ управници да се вслушватъ въ народа, да раз-биратъ и лѣкуватъ болкигѣ му и да управляватъ съобразно народнитѣ желания. Една пре-порѣка, напълно демократична, правилна, излжчваща само обичъ къмъ народа.

Така и въ речтъта си къмъ народнитѣ представители, които вржчиха на Н. В. отговора на Тронното слово. Царътъ е ка-залъ и следнитѣ думи:

—Вие, които сте излѣзли изъ срѣдата на този народъ, не пре-късвайте близостъта си нико-

га съ него. Изучавайте съ обичъ неговитѣ нужди, болки-тѣ и грижитѣ му. Вслушвайте се въ неговия гласъ и отъ-тамъ черпете сили да работите за благоденствието и непредѣка на родината.

Думи, пълни съ дълбокъ сми-сълъ и особено знаменателни, защото се казватъ отъ най-ви-ското мѣсто.

Мнозина, които стоятъ по върховетѣ, трѣбва да взематъ поука отъ тѣхъ; да се ржко-водятъ само отъ народнитѣ ин-тереси при своята обществена дейностъ; да уважаватъ народа — основата на държавата; да се чувствуватъ по-вече негови помощници, отколкото господа-ри; да му даватъ по-вече — от-колкото да взематъ.

Народътъ трѣбва да почувст-вува братски грижи на всѣка стѣпка, за да е пъленъ сърдце-то му съ обичъ, да е решител-но готовъ въ всички случаи да се чувствуватъ като единъ и спо-коенъ за своето бждеще.

Пивасъ

КАКВО СТАВА ПО СВѢТА

Стопанската война

Голѣмъ шумъ въ свѣта повдигна германската „Бѣла книга“—документи по полско-германската война. Съ тия документи се хвърля обвине-ние, че Америка — съ свои посланници — е подстрека-вала Полша да приеме вой-ната като разчита не само на Англия и Франция но и на Америка.

По всичко изглежда, че Англия ще вземе решителни мѣрки за засилване блокада-та противъ Германия.

Като важна мѣрка щѣла да бжде блокиране шведскитѣ брѣгове, за да се пресѣче доставянето на швед-ско желѣзо за Германия. Из-работенъ е планъ за блоки-ране на важния протокъ Ска-геракъ. Но въ тоя актъ нѣ-кой виждатъ голѣми опас-ности.

Опровергава се, че Тур-ция ще позволи на съюзни-ческата флота да мине про-тоцитѣ, за да спрѣ снабдя-ването на Германия съ стоки и сурови материали отъ СССР и Германия. Въпросътъ за Черно-море става актуоеленъ.

Голѣмата речъ на Мо-лотовъ живо се коментира. Той отново прогласи миръ и неутралитетъ, но заяви, че СССР не ще се откаже отъ Бесарабия и ще предприеме, както съобщаватъ отъ Лон-донъ, голѣма мирна акция за възвръщането на тая своя земя.

Турция посрещна речъта съ удоволствие, тъй като вижда въ нея приятелско разположение.

Съветскитѣ бюджетъ за 1940 г. е 187 милиарда рубли, а само военния — 57 милиарда, или 969 милиарда лева български!

Публ.

му установилъ, че тая вода е тѣ се мажели съ нея и оздра-лѣковита. Особено при настинка, вѣли. Едва по-късно се устано-вила нейната запалителностъ и чрезъ първобитната рафинерия, Торненъ започналъ да я употре-бява за освѣтление.

и латете си
абонамента

Какво е „гражданска мобилизация“

Думата „мобилизация“ (французска) означава свикването под знамената на запасните офицери, подофицери и войници, когато е застрашена вътрешната сигурност на държавата, или когато външната и сигурност е застрашена тогава се свикват запасните изцъло, всички, или част от тях, за да се даде отпор на застрашаването. Такава мобилизация е военна.

„Гражданска мобилизация“ е нов термин (наименование) на редица действия и наредби от военно-политически характер, предприемани преди или в започнати военни действия.

Според внесения в Народно събрание от министъра на войната, г. генералъ Даскаловъ, законопроектъ за гражданска мобилизация, тя обхваща: а) подготовка и прокарване на стопанска мобилизация и демобилизация; б) осигуряване на производството и снабдяване; в) осигуряване издръжката на нуждающитъ се поради военни причини; г) упазване народа от духовно и материално увреждане.

Организацията на гражданската мобилизация е голъма. Тя обхваща министерствата: вътрешни работи, земеделието

и търговията, и м-вото на войната.

На тази мобилизация подлежатъ всички български поданици отъ 16 до 70 годишна възраст включително, както и чужди предприятия и поданици, отъ двата пола. Министрът на войната и главнокомандующият на войската уреждатъ всичко необходимо за мобилизацията, въ която могат да се свикатъ на временно обучение всички подлежащи на нея лица.

Общо казано, целта и задачата на мобилизацията е: да осигури, въ време на война, всички материали (хранителни, двигателни и други), нужни за войската, и чрезъ това подсигуриране — да задържи високия и боен духъ, като го предпази отъ разколебания, а на семействата на повиканитъ подъ знамената и на цялото друго население да се дава всичко необходимо за всекидневния имъ животъ. Обединени по този начинъ потребители и производители въ страната ще съставятъ оная здрава сила, върху която може да се съгради военната победа.

Германия даде първа примеръ на гражданска мобилизация, уредена до идеалност.

Г. Николов

Тукъ ще ви разкажа за...

ВЕЛИКИТЪ ОТКРИТИЯ И СЪВРЕМЕНИЦИТЪ ИМЪ

Въ 1865 година единъ голъмъ американски вестникъ е писалъ „Разумнитъ хора знаятъ, че е немислимо да се предава човъшкия гласъ по жица и че дори това да е възможно, то отъ него не би имало никаква полза.

И когато Гранмъ Белъ, въпреки равнодушието на публиката, се решилъ да продаде ли да даде подъ наемъ своитъ телефонни апарати, другъ единъ вестникъ отъ Бостонъ, подстрекавалъ полицията да унищожи апаратитъ на този лудъ, който има за целъ да експлоатира наивнитъ граждани, правейки демонстрации съ единъ апаратъ, способенъ да предава човъшки

гласъ, благодарение на една металическа жица. Това подстрекателство е имало успъхъ и Белъ е ималъ голъми неприятности.

МНЕНИЕТО НА ПУБЛИКАТА

Американскитъ търговци сж измислили новъ начинъ да узнаятъ мнението на публиката и да задоволяватъ вкусоветъ ѝ. На известни тайни мѣста въ магазинитъ си тѣ поставятъ тайни „дедективи“ — специални апарати — приематели и чрезъ тѣхъ слушали въ кабинетитъ си какво мислятъ клиентитъ за тая или оная стока като се разговарятъ. Тоя способъ практикуватъ и хотелиеритъ, за да узнаятъ истинскитъ мнения на клиентитъ си.

Свободна трибуна

ЕДИНЪ НАВРЕМЕНЕНЪ ОТГОВОРЪ.

Много се е говорило и говори отъ заинтересовани лица, относно продажбата на Содомионовата кооперация „Св. Трифонъ“. Този тѣй важенъ въпросъ, по който трѣбва да се занимаватъ всички членове на кооперацията и който трѣбва да се занимаватъ всички членове на кооперацията и който трѣбва веднажъ за винаги да се ликвидира, а не мълкомъ да се отминава.

Въ тази продажба се преплитатъ имената на заслужили кооператори и майстора на сжщата.

На насъ кооператоритъ, не ни е ясенъ въпроса, затова, като заинтересуванъ кооператоръ, се обръщамъ къмъ председателя на кооперацията и настоявамъ последния да отгори чрезъ вестника или въ най-скоро време да свика извънредно събрание, предъ което да потвърди или отрече следното:

Вѣрно ли е или не, какво, че Борисъ Дучевъ, Илиа Калевъ, Мйстора и др. сж уговаряли и нѣкакла комбинация за откупването на кооперацията, като сж викали и Васъ да се пресѣдините къмъ тѣхъ, обаче Вие сте отказали?

Не сторите ли това въ най-скоро време, съ което ще установите виновността на последнитъ въ насъ — кооператоритъ се загниждатъ мисълта, какво, че Вие въ стремежа си за лични облаги, изложихте и отстранихте отъ ръководството на кооперацията тѣй заслужилитъ ѝ основатели — кооператори.

Кооператоръ: **Н. И.**

Б. Р. Много е наивно да се мисли, че кооперация може да се продава и купува.

Нашиятъ анегдотъ

Веднѣжъ единъ бѣбрица почиталъ Аристотеля:

— Що е най-мѣчно въ живота?

Философътъ отговорилъ спокойно:

— Да премѣлчавашъ това, което не бива да говоришъ...

Употрѣбаемитъ у насъ имена

ЗНАЧЕНИЕТО ИМЪ НА БЪЛГАРСКИ

Анастасия — възкрѣснала.

Бона — благодатна.

Атанасия — безсмъртна.

Вървара — чуждоземка.

Евгения — благородна.

Евдокия — благоволение.

Евтимия — всехвалена.

Екатерина — вѣчно чиста.

Елена — фаселъ.

Дава се подъ наемъ

П И Я Н О

Справка редакцията „Шуменска поща“

ПЕЧАТНИЦА

„ЗОРА“ - Шуменъ

Хроника.

Шуменската Инспекция на труда и о. о. съобщава, че срока за представяне на декларация „Б“ на книжки „Злополука“ за 1940 год. за второто тримесечие изтича на 5 априлъ т. г. умоляватъ се всички работодатели най-късно до тази дата да ги предствятъ въ Инспекцията № 5. Непредставили до тази дата декларации „Б“ ще имъ бждатъ съставени актове.

На 4 априлъ, четвъртъкъ, 6 часа вечерта, въ читалището „Архангелъ Михаилъ“, ученичкитъ отъ девическата гимназия, подъ ръководството на г-жа В. Георгиева, ще дадатъ френска благотворителна забава. Поканватъ се да присѣдствуватъ почитателитъ на френския езикъ.

На 7 т. м. Благовещение е патрония празникъ на Шум. Жен. Д-во „Родолубие“. По тоя случай сжщия денъ въ 10 и пол. часа предъ обѣдъ въ дружественото помѣщение ще се отслужи молебенъ, ще има сказка отъ председателката и нѣколко литературни номера, изпълнени отъ у-китъ на стопанското у-ще „Евдокия“.

Поканватъ се всички членки и тѣхни гости да присѣдствуватъ.

На 1 априлъ отъ търговинското читалище редкъ, ректорътъ на Шуменската търговска гимназия проф. Ст. Чолаковъ е издалъ крайно интересна статия за родното стопанство на война.

Пристигналъ е въ Шуменъ Главния директоръ на г. С. Колчевъ съ н-къ дѣла постройки нови жилища. Тѣхното пребиваване града ни е въ връзка с ходимото разширяване на Шуменъ.

На 7 т. м. отъ 10 до 17 и пол. часа ще се състои родителско-учителска конференция между родителитъ, наставителитъ и учителитъ на всички класове на гимназията въ помѣщението на гимназията.

Поканватъ се всички родители и настойници да присѣдствуватъ на срещата.

За главенъ секретаръ на просвѣтата е назначенъ г. Ив. Арачиевъ, а за г. Т. п. Върбановъ.

Една маневрена е отръзала на гара Калъ и двата крака на строителя Вълчо Йорд. Ивановъ, ранъ въ тукашната държавна болница, той е починалъ.

Сждия изпълнителъ при Шуменски Околийски Сждъ

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1,127/939 год.

Подписания Станчо Ангеловъ, Сждия Изпълнителъ на Шуменски Околийски Сждъ, обявявамъ че вземането на Ивновъ Поповъ — с. Блгово — Шуменско, следъ петнадесетъ отъ датата на обнародването на това обявление въ „Шуменска поща“ до седемнадесетъ часа на онова число на ятъ месецъ, което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми въ гр. Шуменъ, ще трае продажба следния недвижимъ имотъ, принадлежащъ на: Фатме манова Ахмедова отъ с. Благово — шуменско, а живуща въ Ветрище, а именно:

Кжца и оборъ въ с. Благово — шуменско, съ общо площино и незастроено мѣсто 1,900 кв. м. при граници:

Назифъ Юсеиновъ отъ тритъ страни пжтъ, съ обща цена 4,800 лв.

Имота не е ипотекиранъ.

Желающитъ да купятъ имота могатъ всѣки денъ и часъ да се явятъ въ канцеларията ми да дадатъ книгата и да наддаватъ.

Сждия-Изпълнителъ: СТ. ИВАНОВЪ

Важно за дами

Шапкарския салонъ

„ТЕМЕНУГА“

се премести срещу стария си магазинъ въ зданието на АНТОНЪ ИЛИЕВЪ

За сезона нови

ПАРИЖКИ И

ВИЕНСКИ модели

Едно посещение е достатъчно

за да се уверите

Продава се

ШАПКАРСКА МАШИНА — ОКАЗИ

МАЛКО УПОТРЕБЯВАНА И ДОБРЕ ЗАПАЗЕНА

ЦЕНА ИЗНОСНА

Справка печатница „ЗОРА“

Бул. „Царица Йоанна“ № 29

ПРОДАВА СЕ ДОХОДЕНЪ ИМОТЪ

задъ градското казино състоящъ се отъ:

1. Фурна съ две стаи и салонъ застроено на 99 кв. м.
2. Двуетажна масивна кжца, съ електрическа и водна инсталации застроено на 63 кв. м. Цѣлата площъ е 720 кв. м. и съ стари постройки.
3. 10 дек. американско лозе край шосето за село Дивдѣдово.

Споразумение: Булевардъ „Плиска“ 26

— Шуменъ —

ХУДОЖЕСТВЕНИ

Мебели

всички видове отъ разни Европейски фурнири и материали

ТЪРСЕТЕ И ПОРЖИВАЙТЕ ПРИ

АНТОНЪ ЧОЛАКОВЪ

художникъ, резбаръ и тапицеръ

Четете „Шум. поща“